

ქუთაისის საქალაქო სასამართლო

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

13 მარტი 2019 წელი

ქუთაისი

ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს

მოსამართლე თათი- გოგოლაური

სხდომის მდივანი დ----- ა-----ე

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - გ----- ტ-----ე

დაცვის მხარე:

ბრალდებული: ო-----ი გ-----ი

მამის სახელი: თ-----ი

დაბადებული: 0----- წელი

პირადი ნომერი: 0-----

ნასამართლეობა: მქონე

რეგისტრირებული: ქ. თბილისი დ- ყ-----ს N1----

მცხოვრები: ქ. თბილისი, თ-----

ადვოკატი - გ----- გ-----ე

კვალიფიკაცი- საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილი, საქართველოს სსკ-ის 11¹,151-ე მუხლის პირველი ნაწილი, საქართველოს სსკ-ის 11¹,150-ე მუხლის პირველი ნაწილი, საქართველოს სსკ-ის 11¹,126-ე მუხლის 1² ნაწილით.

დისპოზიცი- ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა და სისტემატური შეურაცხყოფა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი; სიცოცხლის მოსპობის ან ჯანმრთელობის დაზიანების მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში; ადამიანისთვის ქმედების თავისუფლების უკანონო შეზღუდვა, ესე იგი მისი ფიზიკური ან ფსიქიკური იძულება, შეასრულოს ან არ შეასრულოს მოქმედება, რომლის შესრულება ან

რომლის შესრულებისგან თავის შეკავება მისი უფლებაა, ანდა საკუთარ თავზე განიცადოს თავისი ნება-სურვილის საწინააღმდეგო ზემოქმედება; სისტემატური ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ან ფსიქიკური ტანჯვა გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე ან 118-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

სხდომის სახე - ღი-

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. წარდგენილი ბრალდების არსი:

2018 წლის 14 ივნისს, დაახლოებით 11:00 საათზე, ქუთაისში, ც-----ს ქუჩის N6---ში მდებარე საცხოვრებელ ს----ში ო-----ი გ-----მა სკამი ჩაარტყა ფეხის არეში მეუღლის დედას, ნ----- ჩ-----ს, აღნიშნული ქმედების შედეგად დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. ასევე, ო-----ი გ-----ი 2018 წლის აპრილის თვიდან 2018 წლის 14 ივნისამდე დროის მონაკვეთში მეუღლის დედას ნ----- ჩ-----ს სისტემატურად აყენებდა სიტყვიერ შეურაცხყოფას და დაზარალებული აღნიშნული ქმედების შედეგად განიცდიდა ტანჯვას.

2018 წლის 28 ივნისს დაახლოებით 13:00 საათზე ქუთაისში, ი----- ა-----ის N2--ში მდებარე ი----- ს-----ს მიმდებარე ტერიტორიაზე, ო-----ი გ-----ი მეუღლეს ი- ჩ-----ს დაემუქრა სიცოცხლის მოსპობით და მოსთხოვა ნ----- ჩ-----ს ჩვენება შეეცვალა მის მიმართ არსებულ სისხლის სამართლის NO----- საქმეზე. დაზარალებულს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლი-ნი შიში.

2018 წლის ივნისის თვეში ო-----ი გ-----ის მხრიდან განხორციელებული იძულების შედეგად ი- ჩ-----მა თავისი ნების საწინააღმდეგოდ მის საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება (საკადასტრო კოდი: 0-----) გადააფორმა მეუღლის ო-----ი გ-----ის სახელზე.

2018 წლის 28 ივნისს, ქუთაისში, ი----- ა-----ის N2--ში მდებარე ი----- ს-----ს მიმდებარე ტერიტორიაზე, დაახლოებით 13:00 საათზე ო-----ი გ-----მა მეუღლეს ი- ჩ-----ს ხელი დაარტყა მკლავის არეში. აღნიშნული ქმედების შედეგად დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. 2018 წლის 17 ივნისს, დაახლოებით 15:00 საათზე, თბილისი, ა-----ის ქუჩა N2--ში მდებარე საცხოვრებელ ს----ში, ო-----ი გ-----მა მეუღლეს ი- ჩ-----ს ფეხი ჩაარტყა მარცხენა თეძოს არეში, ასევე ხელი ჩაარტყა თავის არეში. აღნიშნული ქმედების შედეგად დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. 2018 წლის 24 ივნისს, დაახლოებით 13:00 საათზე თბილისი, ა-----ის ქუჩა N2--ში მდებარე საცხოვრებელ ს----ში, ო-----ი გ-----მა მეუღლეს ი- ჩ-----ს ფეხი ჩაარტყა მარცხენა თეძოს არეში, ასევე ხელი

ჩაარტყა თავის არეში. აღნიშნული ქმედებების შედეგად დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. 2018 წლის 14 ივნისს, დაახლოებით 07:00 საათზე ავტომანქანით ქუთაისიდან თბილისში მგზავრობისას თერჯოლის მიმდებარე ტერიტორიაზე ო-----ი გ-----მა მეუღლეს ი- ჩ-----ს მობილური დაარტყა სახის არეში. აღნიშნული ქმედების შედეგად დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2. სასამართლომ დაადგინა:

სასამართლოს მი-ჩნი-, რომ სხდომაზე გამოკვლეული და მხარეთა მიერ სადავოდ მიჩნეული მტკიცებულებებით ვერ ჰპოვა დადასტურება ო-----ი გ-----ის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით, საქართველოს სსკ-ის 11¹,151-ე მუხლის პირველი ნაწილით, საქართველოს სსკ-ის 11¹,150-ე მუხლის პირველი ნაწილით, საქართველოს სსკ-ის 11¹,126-ე მუხლის 1² ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენამ; ბრალდების მხარის მიერ ვერ იქნა წარმოდგენილი ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დაადასტურებდა ო-----ი გ-----ის ბრალეულობას.

3. ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

დაზარალებულმა ნ----- ჩ-----მა სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას განმარტა, რომ ცოდვა ჩაიდინა, ვინაიდან ტყუილი თქვა და მოიგონა თითქოს ო-----ი გ-----მა სცემა, თითქოს სკამი დაარტყა და ცუდ სიტყვებს ეუბნებოდა. რეალურად ო-----ი გ-----ისაგან ერთი ცუდი საქციელიც კი არ ახსოვს, ის სულ პატივს სცემდა, დედას ეძახდა. აღნიშნული საქციელი ჩაიდინა იმიტომ, რომ მას შვილმა და სიძემ სთხოვეს ბინის ბანკში ჩადება, ამის შეეშინდა და გადაწყვიტა ტყუილი ეთქვა. ასევე დაურეკა მის შვილიშვილს, რომელსაც აღნიშნული ფაქტიდან გამომდინარე არასწორი ინფორმაცი- მი-წოდა, შვილიშვილმა პოლიცი-ში წაიყვანა, სადაც დაწერა შეურაცხყოფის შესახებ, მაგრამ შემდეგ, როდესაც დაფიქრდა განიცადა, რომ მართალი ადამი-ნი ციხეში- და თავად ცოდვა ჩაიდინა. დაზარალებულმა განმარტა, რომ ის ინანიებს მის საქციელს, რომ ტყუილი თქვა, რაც ძალი-ნ აწუხებს. მისი სიძე ო-----ი გ-----ი მას არც ფიზიკურ და არც სიტყვიერ შეურაცხყოფას არ აყენებდა და ყველაფერი რაც გამომძიებელს უთხრა, იყო სიცრუე.

მოწმე ი----- თ-----ემ სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას განმარტა, რომ ი- ჩ-----ი არის მისი დეიდა, ხოლო ნ----- ჩ-----ი ბები-, რომელიც ცხოვრობს ქუთაისში. მოწმემ კონფლიქტამდე არ იცოდა თუ რა ურთიერთობა ჰქონდა დეიდამისს მეუღლესთან, ამის შესახებ გაიგო ბები-საგან, რომელმაც მას უთხრა, რომ ო-----ი გ-----მა ფიზიკურად იძალადა

მასზე, ამის გამო მოწმემ განმარტა, რომ ის ჩამოვიდა თბილისიდან ქუთაისში, რათა ბები- მიუყვანა პოლიციის განყოფილებაში. პოლიცი-ში გამოცხადდა ბები-სთან და ორ ნათესავთან ერთად, რომლებსაც ნ----- ჩ----- მა იგივე ინფორმაცი- მი-წოდა. განყოფილებაში ჩვენება მისცა ი----- თ----- ემაც, რომელმაც განმარტა, რომ 2018 წლის 14 ივნისს ო-----მა ფიზიკური შეურაცხყოფა მი-ყენა ბები-ს, რაც გამოიხატა იმაში, რომ სკამი დაარტყა ფეხზე და ამის შემდეგ უნდოდა სკამი თავში ჩაერტყა მისთვის, მაგრამ შუაში ჩაუდგა ი- ჩ-----ი და ამის საშუალება არ მისცა. ეს ინფორმაცი- მი-წოდა ბები-მ, ნ----- ჩ-----მა და ფაქტს პირადად არ შესწრები-.

მოწმე ნ-----ი ვ-----ემ სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას განმარტა, რომ ი- ჩ-----ი არის მისი მეუღლის მამიდაშვილი, ხოლო ნ----- ჩ-----ი მამიდა. აღნიშნულ საქმესთან დაკავშირებით მას დაურეკა ნ----- ჩ-----მა და სთხოვა მისულიყო მასთან, როდესაც მივიდა - ნ----- ჩ-----ი დახვდა ატირებული და უთხრა, რომ სიძე ო-----ი გ-----ი მას აყენებდა შეურაცხყოფას, ცდილობდა სკამის დარტყმას, თუმცა ი- ჩადგა შუაში და ო-----ი გ-----მა სკამის ჩარტყმა ვერ მოახერხა. მოწმემ განმარტა, რომ ის პოლიციის განყოფილებაში ახლდა ნ----- ჩ-----ს, სადაც მან განცხადება დაწერა ამ ფაქტის შესახებ. მოწმემ ეს ინფორმაცი- იცის ნ----- ჩ-----ის გადმოცემით, ხოლო პირადად ფაქტებს არ შესწრები-.

სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა: **მ----- ვ-----მა, გ-----ა-----მა, გ----- ჩ-----მა, დ----- ყ-----** დაადასტურეს ო-----ი გ-----ის ბრალდების სისხლის სამართლის საქმეზე მათ მიერ და მათი მონაწილეობით ჩატარებული საგამოძიებო და საპროცესო მოქმედებების სისწორე და მოქმედ კანონმდებლობასთან შესაბამისობა.

დაზარალებულმა ი- ჩ-----მა ისარგებლა საქართველოს სსსკ-ის 49-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით მოწმისათვის გარანტირებული უფლებით, კერძოდ, მოწმეს უფლება აქვს არ მისცეს ჩვენება, რომელიც დანაშაულის ჩადენაში ამხელს მას ან მის ახლო ნათესავს. ამავე კოდექსის მე-3 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, ახლო ნათესავად ითვლება მეუღლე.

საქმეში წარმოდგენილი და სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული **გამოძიების დაწყების აღრიცხვის ბარათით**, გამოძიება დაიწყო 2018 წლის 16 ივნისს, ქ. ქუთაისში, ც-----ს ქუჩის N6----ში მცხოვრები ნ----- ჩ-----ის მიმართ განხორციელებული ოჯახური ძალადობის ფაქტზე.

საქმეში წარმოდგენილი და სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული **2018 წლის 16 ივნისს** ქუთაისის საქალაქო სამმართველოს პოლიციის მ----- განყოფილების უ----- რ----- ნ-----ეს **განცხადებით** მიმართა ნ----- ჩ-----მა, რომელმაც განაცხადა, რომ სიძე ო-----ი გ-----ი აყენებდა სიტყვიერ და ფიზიკურ შეურაცხყოფას და ითხოვა დახმარება.

სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა **ექსპერტმა გ-- გ-----** **ემ** დაადასტურა მის მიერ **2018 წლის 19 ივნისს** გაცემული **სამედიცინო ექსპერტიზის N0----- დასკვნის** სისწორე, რომლის თანახმად: 2018 წლის 16 ივნისს 13:40 – 13:47 საათამდე ჩატარებული პირადი გასინჯვით მოქალაქე ნ----- ჩ-----ს სხეულზე გარეგნულად რაიმე სახის მექანიკური დაზიანებისათვის დამახასიათებელი ობიექტური ნიშნები არ აღენიშნება.

სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა **ექსპერტმა თ----- ფ-----მ** დაადასტურა მის მიერ **2018 წლის 2 ივლისს** გაცემული **ამბულატორიული სასამართლო-ფსიქოლოგიური ექსპერტიზის N0-----** დასკვნის სისწორე, რომლის თანახმად: თ----- გ-----ის ქმედებები ნ----- ჩ-----ის მიმართ შეიცავს შეურაცხყოფის, ფსიქოლოგიური ზემოქმედების და დამცირების ელემენტებს, რაც ნ----- კ----- ასული ჩ-----ის ფსიქოლოგიური პორტრეტის გათვალისწინებით გამოიწვევდა მის ტანჯვას.

საქმეში წარმოდგენილი და სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული **შემაკავებელი ორდერის N0----- თანახმად**, ნ----- ჩ-----ს მისმა სიძემ თ----- გ-----მა მი-ყენა ფიზიკური და სიტყვიერი შეურაცხყოფა და მასზე იძალადა ფიზიკურად და ფსიქოლოგიურად- ყოველივე ზემოაღნიშნულის გამო 2018 წლის 16 ივნისს 14:50 საათზე გამოცემულ იქნა შემაკავებელი ორდერი 30 დღის ვადით;

საქმეში წარმოდგენილი და სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული **დანაშულის შესახებ შეტყობინებით**, 2018 წლის 28 ივნისს 2-:43:11 საათზე, ქ. ქუთაისში ა----- N3--ში, პოლიციის მ----- განყოფილებაში გამომძიებელი მ----- კ-----ი შემაკავებელი ორდერისთვის იძახებს საპატრულო პოლიციის ეკიპაჟს.

საქმეში წარმოდგენილი და სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული **დანაშულის შესახებ შეტყობინებით**, საპატრულო პოლიციის დეპარტამენტის იმერეთის მთავარი სამმართველოს სახაზო-საპატრულო სამმართველოს სახაზო საპატრულო სამსახურის (ქუთაისი) „1--“ საპატრულო ეკიპაჟიდან გ. ჩ-----მა აცნობა ქუთაისის საქალაქო სამმართველოს პოლიციის მ----- განყოფილებას, რომ ქუთაისში, ი----- გამზირზე „ი-----ს---თან“ ი- ჩ-----ს, სიტყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყოფა მი-ყენა მეუღლემ თ----- გ-----მა და დაემუქრა სიცოცხლის მოსპობით.

საქმეში წარმოდგენილი და სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული **შემაკავებელი ორდერის N0----- თანახმად**, თ----- გ-----მა სიტყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყოფა მი-ყენა მეუღლეს ი- ჩ-----ს და დაემუქრა სიცოცხლის მოსპობით. ყოველივე ზემოაღნიშნულის გამო 2018 წლის 28

ივნისს 22:15 საათზე გამოცემულ იქნა შემაკავებელი ორდერი 30 დღის ვადით

სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა **ექსპერტმა გ- გ-----** **ემ** დაადასტურა მის მიერ 2018 წლის 4 ივლისს გაცემული სამედიცინო ექსპერტიზის N0----- დასკვნის სისწორე, რომლის თანახმად: 2018 წლის 29 ივნისს 1----- საათზე ჩატარებული პირადი გასინჯვით მოქალაქე ი- ჩ----- ---ს სხეულზე გარეგნულად აღენიშნებოდა უსწორონაპირები-ნი ნაწიბურები და დაზიანებები სისხლნაჟღენთების სახით. უსწორონაპირები-ნი ნაწიბური უნდა წარმოადგენდეს აღნიშნულ მიდამოში არსებული უსწოროკიდებები-ნი ჭრილობის შეხორცების შემდგომ კვალს, განვითარებული- რაიმე მკვრივი-ბლაგვი საგნის ზემოქმედების შედეგად, იზოლირებულად აღებული ატარებს სხეულის დაზიანებათა მსუბუქი ხარისხის ნიშანს, ჯანმრთელობის მოუშლელად და ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება დადგენილებაში მითითებულ თარიღს (14.06.2018). დაზიანებები სისხლნაჟღენთების სახით განვითარებულნი არი-ნ რაიმე მკვრივი-ბლაგვი საგნის (საგნების) ზემოქმედების შედეგად, ცალ-ცალკე და ერთად აღებული მიეკუთვნები-ნ სხეულის დაზიანებათა მსუბუქ ხარისხს ჯანმრთელობის მოუშლელად-დაზიანება მარცხენა მხრის გარეთა ზედაპირზე ზედა მ-----დში არსებული სისხლნაჟღენთის სახით ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება დადგენილებაში მითითებულ თარიღს (28.06.2018წ), ხოლო სხვა დანარჩენი სისხლნაჟღენთები ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგები-ნ დადგენილებაში მითითებულ თარიღს (24.06.2018).

საქმეში წარმოდგენილი და სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული **ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 11 ივლისის მომართვით ირკვევა**, რომ: 2018 წლის 5 ივლისს დასავლეთ საქართველოს რეგიონული ექსპერტიზის დეპარტამენტში შევიდა სისხლის სამართლის N0----- საქმე და 2018 წლის 05 ივლისის დადგენილება ი- ჩ-----ის მიმართ ამბულატორიული სასამართლო-ფსიქოლოგიური ექსპერტიზის ჩატარების შესახებ, აღნიშნული ექსპერტიზა არ ჩატარდა, რადგან გამოსაკვლევმა პირმა უარი განაცხადა კვლევაზე, რის გამოც სისხლის სამართლის N0----- საქმე დასრულდა ექსპერტიზის ჩაუტარებლად-

ბრალდებულის დაკავების ოქმის თანახმად, ქუთაისში, კუპრადის ქ. N11-ში, ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს ეზოში, 2018 წლის 29 ივნისს 2-:30 საათზე ო----- გ-----ი დაკავებული იქნა ბრალდებულის სახით.

სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა **ექსპერტმა ე----- ა-----ემ** დაადასტურა დაცვის მხარის მიერ წარმოდგენილი და მის მიერ 2018 წლის 7 ნოემბერს გაცემული **ამბულატორიული სასამართლო**

ფსიქოლოგიური ექსპერტიზის N0----- დასკვნის სისწორე, რომლის თანახმად: ექსპერტიზაზე წარდგენილი ჩვენებები არის ერთმანეთთან წინააღმდეგობრივ კავშირში, რის გამოც სისხლის სამართლის საქმის მასალების მიხედვით ო----- გ-----ის ქმედებებში შეურაცხყოფის, დამცირებისა და შანტაჟის განხორციელების ფაქტების დადგენა, რომელიც გამოიწვევდა ნ----- ჩ-----ის ტანჯვას, აღნიშნული საექსპერტო კვლევის მიერ შეუძლებელი-.

4. სამართლებრივი შეფასება:

საქართველოს სსსკ-ის 259-ე მუხლის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს კანონიერი, დასაბუთებული და სამართლი-ნი. სასამართლოს განაჩენი კანონიერი-, თუ იგი გამოტანილი- საქართველოს კონსტიტუციის, ამ კოდექსისა და საქართველოს სხვა კანონების მოთხოვნათა დაცვით, რომელთა ნორმებიც გამოყენებული იყო სისხლის სამართლის პროცესში. სასამართლოს განაჩენი დასაბუთებული-, თუ ის ემყარება სასამართლო განხილვის დროს გამოკვლეულ, გონივრული ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობას. განაჩენში ჩამოყალიბებული ყველა დასკვნა და გადაწყვეტილება დასაბუთებული უნდა იყოს.

საქართველოს სსსკ-ის მე-13 მუხლის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას. მტკიცებულების შეფასების დროს წარმოშობილი ეჭვი, რომელიც არ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის (მსჯავრდებულის) სასარგებლოდ-

საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

მტკიცებულებათა ერთობლიობა უნდა იყოს ერთმანეთთან შეთანხმებული, მტკიცებულებებს შორის უნდა არსებობდეს შინაარსობრივი კავშირი, უნდა იყოს აშკარა, ანუ ერთმანეთთან შეთანხმებული მტკიცებულებები აშკარად უნდა ადასტურებდნენ რაიმე ფაქტს ან გარემოებას და მათში ეჭვის შეტანის გონივრული საფუძველი არ უნდა არსებობდეს. მტკიცებულებათა ერთობლიობა პირდაპირ და ცალსახად უნდა ადგენდეს ფაქტებს და პირის ბრალეულობას, სწორედ ამ პირის მიერ დანაშაულის ჩადენის, მოტივს, მიზანს, განზრახვას და ა.შ. გარდა ამისა, მტკიცებულებათა ერთობლიობა უნდა იყოს დამაჯერებელი, ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და უტყუარი მტკიცებულებები უნდა იყოს დამაჯერებელი ობიექტური, ნეიტრალური პირისათვის, რათა ეს პირი დარწმუნდეს სწორედ ბრალდებულის მიერ დანაშაულის ჩადენაში. დამაჯერებლობის ხარისხი

იმდენად მაღალი უნდა იყოს, რომ არ უნდა იწვევდეს რაიმე გონივრული ეჭვს ან ვარაუდს. მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ადგენს და ადასტურებს გარკვეულ ფაქტებსა და გარემოებებს, არ უნდა ბადებდეს ისეთ კითხვებს, რომლებიც დანაშაულის ჩამდენის ფაქტობრივ გარემოებებს ეჭვქვეშ დააყენებს და გონივრულ კითხვებს გააჩენს ამ პოზიციის საწინააღმდეგოდ-

გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებული, ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელი მტკიცებულებების ერთობლიობის არარსებობის პირობებში პირის დამნაშავედ ცნობის დაუშვებლობის საკითხთან დაკავშირებით, სასამართლო მოიხმობს საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2015 წლის 22 ი-ნვრის №1/1/548 გადაწყვეტილებაში ჩამოყალიბებულ განმარტებას საქმეზე - „საქართველოს მოქალაქე ზურაბ მიქაძე საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ“, რომლის მიხედვითაც, „...ზემოაღნიშნული კონსტიტუციური დებულება წარმოადგენს სამართლებრივი სახელმწიფოს ერთ-ერთ საფუძველს, განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თავიდან აცილების მნიშვნელოვან, საყოველთაოდ აღი-რებული პრინციპს - „in dubio pro reo“, რომლის თანახმად, დაუშვებელი- პირის მსჯავრდება საქვო ხასი-თის ბრალდებების საფუძველზე და ამდენად, სისხლის სამართლებრივი დევნის პროცესში ადამი-ნის უფლებების დაცვის მნიშვნელოვან გარანტი-ს ქმნის. მხოლოდ უტყუარი მტკიცებულებების საფუძველზე პასუხისმგებლობის დაკისრების პრინციპი წარმოადგენს იმის გარანტი-ს, რომ სახელმწიფო მოხელეთა თვითნებობისა თუ შეცდომების შედეგად არ მოხდეს უდანაშაულო პირის მსჯავრდება. უტყუარობის კონსტიტუციური სტანდარტი მოიცავს მოთხოვნას, რომ საქმისათვის მნიშვნელოვანი ფაქტისა თუ გარემოების დადასტურება მხოლოდ სანდო წყაროდან მიღებული და ჯეროვნად შემოწმებული ინფორმაციის საფუძველზე მოხდეს. მტკიცებულების საფუძველზე მიღებულმა ინფორმაცი-მ უტყუარად, ერთმნიშვნელოვნად უნდა მიუთითოს იმ ფაქტობრივ გარემოებაზე, რომლის დასადასტურებლადაც არის წარმოდგენილი. ამდენად, უტყუარი მტკიცებულებები სისხლის სამართლის პროცესში წარმოადგენს განაჩენის დადგომისათვის უალტერნატივო საშუალებას. ეს უმნიშვნელოვანესი გარანტი- გამორიცხავს მტკიცებულებების გარეშე, მხოლოდ ვარაუდების გამო, პასუხისმგებლობის დაკისრებას. ამასთანავე, დანაშაულებრივი ქმედება უნდა დადასტურდეს გონივრულ ეჭვს მიღმა, უნდა გამოირიცხოს ყოველგვარი გონივრული ეჭვი პირის მიერ კონკრეტული დანაშაულის ჩადენასთან დაკავშირებით. სასიცოცხლოდ აუცილებელი-, რომ სახელმწიფოს ლეგიტიმური უფლება, განახორციელოს სისხლისსამართლებრივი დევნა, აღასრულოს მართლმსაჯულება, არ იქნეს დასუსტებული ისეთი მტკიცებულებითი სტანდარტით, რომელიც მიუკერძოებელ ადამი-ნს, საზოგადოებას გაუჩენს ეჭვს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების შესახებ“.

ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა და სისტემატური შეურაცხყოფა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი;

სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლით კრიმინალიზებული-ოჯახში ძალადობა -ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი. განსახილველი დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტი-ოჯახის წევრის ფიზიკური და ფსიქიკური ჯანმრთელობა, პატივი და ღირსება, მათი უფლება იცხოვრონ მშვიდ გარემოში. დანაშაული გამოიხატება: ა) ძალადობაში; ბ) სისტემატურ შეურაცხყოფაში, შანტაჟსა და დამცირებაში. ოჯახში ძალადობა (სსკ-ს 126¹ მუხლი) შედეგ--ნი დელიქტი- და მისი შემადგენლობისთვის აუცილებელი-, რომ სუბიექტის ქმედებით დაზარალებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა, ამასთან, ამ ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული მძიმე შედეგი.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით ვერ დადასტურდა **ო-----ი გ-----ის** მიერ - ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობის ჩადენა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე, 120-ე მუხლებით გათვალისწინებული შედეგი.

აღნიშნულთან დაკავშირებით სასამართლო უთითებს, რომ სხდომაზე დაკითხვისას დაზარალებულმა ნ----- ჩ-----მა განმარტა, რომ მან გამოძიებას არასწორი ინფორმაცი- მი-წოდა. მის მიმართ **ო-----ი გ-----ის** მხრიდან ძალადობას, ასევე სისტემატურ შეურაცხყოფას ადგილი არ ჰქონია. დაზარალებულმა ასევე განმარტა, რომ მან არასწორი ინფორმაცი- მი-წოდა როგორც შვილიშვილს ი----- თ-----ეს, ასევე სხვა პირებს, რომელთაც განუმარტა, რომ **ო-----ი გ-----ი** მის მიმართ ძალადობდა. ძალადობის ფაქტთან დაკავშირებით სასამართლო ასევე უთითებს, რომ ნ----- ჩ-----ის მიმართ ჩატარებული სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით დაზარალებულის სხეულზე რაიმე ფიზიკური დაზიანების ობიექტური ნიშნები ვერ იქნა აღმოჩენილი, თუმცა ასეთი დაზიანებების არსებობის პირობებშიც კი, ექსპერტიზის დასკვნა არ შეიძლება მიჩნეული იქნეს უტყუარ მტკიცებულებად დაზიანების მიმყენებელი პირის იდენტიფიცირების კონტექსტში, ვინაიდან სამედიცინო ექსპერტიზის

ჩატარების შედეგად შესაძლებელია დაზიანების არსებობის, რაოდენობის, მისი სიმძიმისა და ლოკალიზაციის და არა მისი მიმყენებელი პირის განსაზღვრა.

რაც შეეხება **ო-----ი გ-----ის** მიმართ წარდგენილ ბრალდებას **ნ----- ჩ-----ის** მიმართ სისტემატური შეურაცხყოფის განხორციელებასთან დაკავშირებით, რაც დაზარალებულის ტანჯვას გამოიწვევდა, სასამართლო უთითებს, რომ მიუხედავად იმისა, რომ საქმეში წარმოდგენილი ამბულატორიული სასამართლო-ფსიქოლოგიური ექსპერტიზის NO----- დასკვნა, რომლის თანახმად: **ო-----ი გ-----ის** ქმედებები **ნ----- ჩ-----ის** მიმართ შეიცავს შეურაცხყოფის, ფსიქოლოგიური ზემოქმედების და დამცირების ელემენტებს, რაც **ნ----- ჩ-----ის** ფსიქოლოგიური პორტრეტის გათვალისწინებით გამოიწვევდა მის ტანჯვას - დასკვნის სრულად გაზიარების შემთხვევაშიც კი აღნიშნული არ არის საკმარისი **ო-----ი გ-----ის** ბრალეულობის დასადასტურებლად- ამასთან აღსანიშნავი, რომ დაცვის მხარის მიერ წარმოდგენილი ამბულატორიული სასამართლო ფსიქოლოგიური ექსპერტიზის NO----- დასკვნის თანახმად: ექსპერტიზაზე წარდგენილი ჩვენებები არის ერთმანეთთან წინააღმდეგობრივ კავშირში, რის გამოც სისხლის სამართლის საქმის მასალების მიხედვით **ო-----ი გ-----ის** ქმედებებში შეურაცხყოფის, დამცირებისა და შანტაჟის განხორციელების ფაქტების დადგენა, რომელიც გამოიწვევდა **ნ----- ჩ-----ის** ტანჯვას, აღნიშნული საექსპერტო კვლევის მიერ შეუძლებელია.

სასამართლო უთითებს, რომ რაც შეეხება საქმეზე დაკითხული მოწმეების - **ი----- თ-----ის, ნ-----ი ვ-----ის, დ----- ყ-----ს, გ----- ა-----ის, მ----- კ-----ის, გ-----ის, თ----- ფ-----ს** ჩვენებებს, სასამართლო განმარტავს, რომ არცერთი მათგანი არ არის ფაქტის თვითმხილველი და ისინი ავრცელებენ იმ დაზარალებულისაგან მიღებულ ინფორმაციას, რომელმაც სასამართლო სხდომაზე ჩვენების მიცემისას განმარტა, რომ მან განზრახ მიწოდა არასწორი ინფორმაცი- როგორც გამოძიებას, ასევე მოწმეებს. ამასთან, სასამართლო სხდომაზე დაკითხული აღნიშნული მოწმეების ჩვენებები საქართველოს სსსკ-ის 76-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად წარმოადგენენ ირიბ ჩვენებებს. რაც შეეხება **ი- ჩ-----ს**, მან ისარგებლა საქართველოს სსსკ-ის 49-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით მოწმისათვის გარანტირებული უფლებით და არ მისცა ჩვენება მისი მეუღლის **ო-----ი გ-----ის** წინააღმდეგ.

აღნიშნულიდან გამომდინარე მოცემულ შემთხვევაში ბრალდების მხარეს არ წარმოუდგენი- ეჭვის გამომრიცხავ, შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც უტყუარად დაადასტურებდა ბრალდებულ **ო-----ი გ-----ის** ბრალეულობას საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებულ დანაშაულში. წარმოდგენილი

მტკიცებულებები არ იძლევა კონკრეტული ფაქტობრივი გარემოებების დადგენილად მიჩნევისა და მისი სამართლებრივი შეფასების საფუძველს.

სიცოცხლის მოსპობის ან ჯანმრთელობის დაზიანების მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრები-ნ, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლი-ნი შიში;

ადამი-ნისთვის ქმედების თავისუფლების უკანონო შეზღუდვა, ესე იგი მისი ფიზიკური ან ფსიქიკური იძულება, შეასრულოს ან არ შეასრულოს მოქმედება, რომლის შესრულება ან რომლის შესრულებისგან თავის შეკავება მისი უფლებაა, ანდა საკუთარ თავზე განიცადოს თავისი ნება-სურვილის საწინააღმდეგო ზემოქმედება;

სასამართლო აღნიშნავს, რომ სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა დაწესებული- იძულებისთვის, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 150-ე მუხლით, რაც გულისხმობს ადამი-ნისათვის ქმედების თავისუფლების უკანონო შეზღუდვას, ესე იგი მისი ფსიქიკურ იძულებას, შეასრულოს მოქმედება, რომლის განხორციელება და რომლისგან თავის შეკავება მის უფლებას წარმოადგენს. ამ დანაშაულის შემადგენლობისთვის აუცილებელი-ს, რომ განხორციელდეს პირის ფიზიკური ან ფსიქიკური იძულება რაიმე მოქმედების შესრულების ან შეუსრულებლობისკენ, მაშინ როდესაც, ამ მოქმედების როგორც განხორციელება, ისე განუხორციელებლობა მისი უფლებაა. ესე იგი, საკუთარი ნების შესაბამისად გარკვეული მოქმედების შესრულება ან შეუსრულებლობა დანაშაულის ობიექტს შეზღუდული უნდა ჰქონდეს ამ დანაშაულის სუბიექტის მიერ.

რაც შეეხება მუქარას, სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლის თანახმად, მუქარად ითვლება: „სიცოცხლის მოსპობის ან ჯანმრთელობის დაზიანების ან/და ქონების განადგურების მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრები-ნ გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლი-ნი შიში“.

აღნიშნულთან დაკავშირებით სასამართლო უთითებს, რომ დაზარალებულმა **ი- ჩ-----მა** ისარგებლა საქართველოს სსსკ-ის 49-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით მოწმისათვის გარანტირებული უფლებით და არ მისცა ჩვენება მისი მეუღლის ო-----ი გ-----ის წინააღმდეგ.

სასამართლო განმარტავს, რომ მოცემულ შემთხვევაში, ბრალდების მხარის მიერ ვერ იქნა წარმოდგენილი არათუ უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, არამედ ვერცერთი პირდაპირი მტკიცებულება იმის თაობაზე, რომ 2018 წლის ივნისის თვეში ო-----ი გ-----ის მხრიდან

განხორციელებული იძულების შედეგად ი- ჩ-----მა თავისი ნების საწინააღმდეგოდ მის საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება გადააფორმა მეუღლის ო-----ი გ-----ის სახელზე და 2018 წლის 28 ივნისს ო-----ი გ-----ი მეუღლეს ი- ჩ-----ს დაემუქრა სიცოცხლის მოსპობით და მოსთხოვა ნ----- ჩ-----ს ჩვენება შეეცვალა, მის მიმართ არსებულ სისხლის სამართლის საქმეზე, რის შედეგად დაზარალებულს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლი-ნი შიში.

რაც შეეხება **მოწმეების გ----- ჩ-----ის, მ----- კ-----ის, ექსპერტის გ-----ის** ჩვენებებს, სასამართლო განმარტავს, რომ არცერთი მათგანი არ არის ფაქტის თვითმხილველი და ისინი ავრცელებენ იმ დაზარალებულისაგან მიღებულ ინფორმაცი-ს, რომელსაც სასამართლოსთვის ჩვენება არ მიუცია და ფიცის ქვეშ არ დაუდასტურებია ამ ინფორმაციის სინამდვილე. ამდენად, საქართველოს სსკ-ის 76-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად ისინი წარმოადგენენ ირიბ ჩვენებებს.

სისტემატური ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ან ფსიქიკური ტანჯვა გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე ან 118-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის 1² ნაწილით კრიმინალიზებული- **სისტემატური ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ან ფსიქიკური ტანჯვა გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე ან 118-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.**

ამ დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტი- ადამი-ნის ფიზიკური და ფსიქიკური ჯანმრთელობა, თუმცა, სისტემატური ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა არ უკავშირდება ჯანმრთელობის მნიშვნელოვან, მძიმე დაზი-ნებას. ქმედების საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის 1² ნაწილით დაკვალიფიცირებისათვის განმსაზღვრელი-, რომ სუბიექტის ქმედებას - **სისტემატური ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა**, მოჰყვეს მსხვერპლისათვის ფიზიკური ტკივილი ან ფსიქიკური ტანჯვა, ამასთან, ზემოაღნიშნულმა ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს ჯანმრთელობის მძიმე ან ნაკლებად მძიმე დაზი-ნება, ვინაიდან ამ შემთხვევაში ქმედება დაკვალიფიცირდება საქართველოს სსკ-ის 117-ე, ან საქართველოს სსკ-ის 118-ე მუხლებით.

მოცემულ შემთხვევაში, ბრალდების მხარის მიერ ვერ იქნა წარმოდგენილი **ო-----ი გ-----ის** ბრალდების დამადასტურებელი ეჭვის გამომრიცხავ, შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც დაადასტურებდა **ო-----ი გ-----ის** ბრალეულობას. რაც შეეხება, ი- ჩ-----ის მიმართ ჩატარებულ სამედიცინო ექსპერტიზას დასკვნას, რომლის თანახმად: 2018

წლის 29 ივნისს 1----- საათზე ჩატარებული პირადი გასინჯვით მოქალაქე ი- ჩ-----ს სხეულზე გარეგნულად აღენიშნებოდა უსწორონაპირები-ნი ნაწიბურები და დაზი-ნებები სისხლნაჟღენტების სახით. უსწორონაპირები-ნი ნაწიბური უნდა წარმოადგენდეს აღნიშნულ მიდამოში არსებული უსწოროკიდები-ნი ჭრილობის შეხორცების შემდგომ კვალს, განვითარებული- რაიმე მკვრივი-ბლაგვი საგნის ზემოქმედების შედეგად, იზოლირებულად აღებული ატარებს სხეულის დაზი-ნებათა მსუბუქი ხარისხის ნიშანს, ჯანმრთელობის მოუშლელად და ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება დადგენილებაში მითითებულ თარიღს (14.06.2018). დაზი-ნებები სისხლნაჟღენტების სახით განვითარებულნი არი-ნ რაიმე მკვრივი-ბლაგვი საგნის (საგნების) ზემოქმედების შედეგად, ცალ-ცალკე და ერთად აღებული მიეკუთვნები-ნ სხეულის დაზი-ნებათა მსუბუქ ხარისხს ჯანმრთელობის მოუშლელად- დაზი-ნება მარცხენა მხრის გარეთა ზედაპირზე ზედა მ-----დში არსებული სისხლნაჟღენტის სახით ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება დადგენილებაში მითითებულ თარიღს (28.06.2018წ), ხოლო სხვა დანარჩენი სისხლნაჟღენტები ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგები-ნ დადგენილებაში მითითებულ თარიღს (24.06.2018) - აღნიშნული არ შეიძლება მიჩნეული იქნეს უტყუარ მტკიცებულებად დაზი-ნების მიმყენებელი პირის იდენტიფიცირების კონტექსტში, ვინაიდან სამედიცინო ექსპერტიზის ჩატარების შედეგად შესაძლებელი- დაზი-ნების არსებობის, რაოდენობის, მისი სიმძიმისა და ლოკალიზაციის და არა მისი მიმყენებელი პირის განსაზღვრა. რაც შეეხება საქმეზე დაკითხული მოწმეების - გამომძიებლებისა და ექსპერტის ჩვენებებს სასამართლო განმარტავს, რომ არცერთი მათგანი არ არის ფაქტის თვითმხილველი და ისინი ავრცელებენ იმ დაზარალებულისაგან მიღებულ ინფორმაცი-ს, რომელსაც სასამართლოსთვის ჩვენება არ მიუცია და ფიცის ქვეშ არ დაუდასტურებია- ამ ინფორმაციის სინამდვილე. ამდენად, საქართველოს სსსკ-ის 76-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად ისინი წარმოადგენენ ირიბ ჩვენებებს.

შესაბამისად, სასამართლოს მი-ჩნი-, რომ ბრალდების მხარის მიერ ვერ იქნა წარმოდგენილი უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობა იმის თაობაზე, რომ ო-----ი გ-----მა ი- ჩ-----ის მიმართ განახორციელა **სისტემატური ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ან ფსიქიკური ტანჯვა გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე ან 118-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.**

ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, სასამართლო აღნიშნავს, რომ მხარეთა უშუალო მონაწილეობით საქმის განხილვის შემდეგ, სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სახეზე არ არის გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ, ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობა ო-----ი გ-----ის საქართველოს

სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,151-ე მუხლის პირველი ნაწილით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,150-ე მუხლის პირველი ნაწილით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,126-ე მუხლის 1² ნაწილით დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის, რის გამოც **ო-----ი გ-----ი** წარდგენილ ბრალდებაში უნდა გამართლდეს.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 258-260-ე, 268-ე, 270-272-ე, 275-276-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

ო-----ი გ-----ი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,151-ე მუხლის პირველი ნაწილით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,150-ე მუხლის პირველი ნაწილით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,126-ე მუხლის 1² ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში გამართლდეს.

ო-----ი გ-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა გაუქმდეს.

ო-----ი გ-----ი დაუყოვნებლივ გათავისუფლდეს სასამართლო სხდომის დარბაზიდან.

გამართლებულ **ო-----ი გ-----ს** განემარტოს საქართველოს სსსკ-ის 92-ე მუხლით გათვალისწინებული ზი-ნის ანაზღაურების უფლება.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს მისი გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (ქ. ქუთაისი, ნიუპორტის ქ. №32), სააპელაციო საჩივრის შეტანის გზით, ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

თათი- გოგოლაური